

מ"ת 30734/03/17 - מדינת ישראל נגד אחמד זיד, עמיד בדראן, אחמד טמוני

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 30734-03-17 מדינת ישראל נ'
זיד (אסיר) ואח'
20 מרץ 2017

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. אחמד זיד (אסיר)
2. עמיד בדראן (אסיר)
3. אחמד טמוני (אסיר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד נוח רחאל

מטעם המשיבים: הובאו באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד עבאס סלאח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב 2 יוחסה לו עבירות שעניין כניסה לישראל שלא כחוק, והתחזות לאחר.

על פי הנטען, המשיב 2 הינו תושב שטחי הרשות הפלסטינית ולא החזיק ברשותו אישור שהייה או עבודה בישראל. על אף האמור, ביום 14.3.17 בשעות הבוקר, נמצא המשיב 2 יחד עם שניים אחרים בבית שאן. עת התבקש המשיב 2 על ידי שוטר להציג אישור כדון, מסר לו המשיב 2 כי אין ברשותו תעודה מזהה אך יש לו אישור כניסה לישראל והוא לא ברשותו באותה עת.

כאשר התבקש למסור את תעודת הזהות, מסר המשיב 2 את מספר הזהות של אדם אחר בשם מוחמד תחיינה, אשר לו אישור כניסה לישראל כדון.

המבקשת סבורה, כי יש להותיר את המשיב 2 במעצר עד תום ההליכים לנוכח נסיבות ביצוע העבירה והרשעתו הקודמת

עמוד 1

משנת 2015 בגין כניסה לישראל שלא כחוק. לטענתה, אף תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה בתיק זה.

הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וטען שעילת המעצר הרלוונטית הינה אך ורק חשש להימלטות המשיב 2 מהליכי משפטו, לנוכח מקום מגוריו אך את החשש האמור ניתן לאיין בחלופות כספיות אשר יבטיחו את התייצבותו להמשך הדיונים בעניינו, ובהקשר זה הציג לעיוני מספר פסקי דין אשר בהם נעתר בית משפט לשחרור בנסיבות דומות.

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובגרסת המשיב, ובפסקי הדין שהוגשו לעיוני, התרשמתי כי אין להסיק מהם דבר בנוגע למשיב שלפניי. באשר לתיק של בית המשפט הצבאי ממחנה סאלם, מדובר בנאשם שזו הייתה הפעם הראשונה בה הוא עמד לדין והוגש נגדו כתב אישום, להבדיל מן המשיב שלפניי. בעמ"ת 39657-05-15 דובר בנאשם אשר לחובתו אמנם הרשעה קודמת, אך הינה 10 שנים לפני מעצרו המחודש, וודאי שאין הדבר דומה למשיב שלפניי.

מכל מקום, אין ספק כי במקרה מסוג זה, קיימת הן מסוכנות והן חשש להימלטות מהליכי המשפט. המסוכנות נובעת ממעורבות שוהים בלתי חוקיים באירועים ביטחוניים, לרבות פיגועי טרור בתוך מדינת ישראל. אף אם לא ניתן לייחס למשיב זה כוונות ביטחונית כלשהן, לא ניתן להתעלם מן המסוכנות הכללית הנובעת מכניסת שוהים בלתי חוקיים למדינת ישראל בלא היתרים. החשש המשמעותי יותר הינו חשש להימלטות ואי התייצבות להמשך הליכי המשפט. מן הראוי לציין, כי משיב זה הורשע ביום 3.11.15 בגין עבירה זהה של כניסה לישראל שלא כחוק, ונדון ל-21 ימי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה בן 3 חודשים. אף אם צודק הסנגור בטענתו לפיה ספק אם תנאי זה חל לנוכח העובדה כי לא התקבל תסקיר חובה בעניינו של המשיב 2 טרם נגזר דינו למאסר בפועל, ובהקשר זה לא מצאתי כל טעם להכריע בשלב זה בשאלה זו, עדיין לא ניתן להתעלם מכך שהמשיב 2 הורשע לפני זמן לא רב בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ועל אף האמור נכנס שוב ללא היתר והפעם ניסה להערים על השוטר בהציגו מצג שקרי לפיו ברשותו היתר כניסה כדין לישראל, ואף מסר לשוטר פרטי אדם אחר בכדי להתגבר על המכשול, ואולי להתחמק אף ממעצר.

לנוכח התנהלותו כאמור, לא אוכל לסמוך עליו כי יקיים תנאי שחרור, אף אם הפקדה כספית תהא גבוהה ביותר וזאת לנוכח החשש הנובע במקרה זה כבמקרים אחרים לפיו שחרור חשוד לשטחי הרשות הפלסטינית תסכל את האפשרות לניהול משפטו והתייצבותו.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים.

בהתאם להסכמת הסנגור, מורה על מעצר המשיבים 1 ו-3 עד תום ההליכים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר תשע"ז, 20/03/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט